

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 237/2023
16.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Гордане Којић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Илије Аничича, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Милана Латиновића, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 760/22 од 13.12.2022. године, у седници већа одржаној дана 16.03.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Илије Аничича, адвоката Милана Латиновића, поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 760/22 од 13.12.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К 29/22 од 14.06.2022. године окривљени Илија Аничич оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које му је суд претходно утврдио казну затвора у трајању од 3 (три) године и узео му као утврђену казну затвора у трајању од 1 (једне) године на коју је осуђен правноснажном пресудом Основног суда у Новом Саду К 366/20 (Спк 32/20) од 23.04.2020. године, те га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору од 05.04.2021. године, када је лишен слободе, па до даље одлуке суда. Истом пресудом, на основу члана 246. став 8. КЗ од окривљеног Илије Аничича одузета је опојна дрога и то: 11,07 gr кокаина и 149 таблета лека „Ксалол 1 mg“, а на основу члана 87. КЗ изречена му је мера безбедности одузимања предмета па је од окривљеног одузет мобилни телефон марке „Iphone“, ближе описан у изреци пресуде, са припадајућом картицом. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка ближе одређених у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 760/22 од 13.12.2022. године делимичним усвајањем жалби бранилаца окривљеног Илије Аничича преиначена је пресуда Вишег суда у Новом Саду К 29/22 од 14.06.2022. године, тако што је

Апелациони суд у Новом Саду, окривљеног Илију Аничића огласио кривим за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за коју му је суд претходно утврдио казну затвора у трајању од 3 (три) године, и на основу члана 62. став 1. КЗ узео му као утврђену казну затвора у трајању од 1 (једне) године на коју је осуђен правноснажном пресудом Основног суда у Новом Саду К 466/20 (Спк 32/20) од 23.04.2020. године, па га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и 4 (четири) месеца, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 13.02.2020. године до 30.03.2020. године и од 05.04.2021. године па надаље. Истом пресудом, на основу члана 246. став 8. КЗ од окривљеног Илије Аничића одузета је опојна дрога и то: 11,07 гр кокаина и 149 таблета лека „Ксалол 1 mg“. На основу члана 151. став 1. ЗКП окривљеном Илији Аничићу је враћен мобилни телефон марке „Iphone“, ближе описан у изреци пресуде, са припадајућом картицом, као и новац и то 73.000,00 динара, 950 евра, 460 швајцарских франака и 100 америчких долара. У преосталом делу жалбе бранилаца окривљеног и Вишег јавног тужиоца у Новом Саду одбијене су као неосноване, а пресуда Вишег суда у Новом Саду К 29/22 од 14.06.2022. године у непреиначеном делу остала је неизмењена.

Против правноснажне пресуде другостепеног суда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Илије Аничића, адвокат Милан Латиновић, због повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, преиначи пресуду другостепеног суда тако што ће окривљеног огласити кривим за кривично дело омогућавање уживања опојних дрога из члана 247. став 1. КЗ и осуди на казну затвора у краћем временском трајању или укине пресуду другостепеног суда и предмет врати том суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Републичком јавном тужиоцу, у складу са чланом 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажну пресуду против које је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене наводи изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног Илије Аничића, адвокат Милан Латиновић, захтев за заштиту законитости подноси због повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП истичући да радње за које је окривљени оглашен кривим, а које су описане у изреци другостепене пресуде, не садрже законска обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ већ кривичног дела омогућавање уживања опојних дрога из члана 247. став 1. КЗ. Према наводима захтева, у изреци другостепене пресуде се, између осталог, наводи да је окривљени Илија Аничић „неовлашћено посредовао у куповини супстанце кокаин“, што, по мишљењу браниоца, не представља радњу извршења кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ, обзиром да свака од алтернативно прописаних радњи извршења тог кривичног дела, па и неовлашћено посредовање у куповини, мора бити предузета ради стављања у промет опојних дрога. Како се у изреци другостепене пресуде не наводи да је окривљени посредовао у куповини кокаина ради његовог даљег стављања у промет, већ ради личне конзумације, то бранилац сматра да се у радњама окривљеног не стичу

обележја кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ за које је оглашен кривим, већ кривичног дела из члана 247. став 1. КЗ.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује као неосноване из следећих разлога:

Одредбом члана 246. став 1. КЗ („Службени гласник РС“, број 35/19) прописано је да кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога чини ко неовлашћено производи, прерађује, продаје или нуди на продају или ко ради продаје купује, држи или преноси или ко посредује у продаји или куповини или на други начин неовлашћено ставља у промет супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге.

Из цитиране законске одредбе произлази да је једна од алтернативно прописаних радњи извршења предметног кривичног дела-неовлашћено посредовање у куповини или продаји опојних дрога. Основни циљ ове радње извршења је довођење у везу продавца и купца опојних дрога, што може бити извршено на различите начине, с тим да је са аспекта постојања овог кривичног дела, без значаја да ли је посредовање успело, а самим тим и да ли је, уколико је посредовање било успешно, опојна дрога продата, односно купљена ради даљег стављања у промет.

У конкретном случају, у изреци другостепене пресуде поред субјективних обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, описана су и сва објективна обележја овог кривичног дела, а међу њима и радња извршења-неовлашћено посредовање у куповини опојне дроге кокаин. Окривљени Илија Аничих је, према изреци другостепене пресуде, од неутврђеног дана септембра месеца 2020. године до 05.04.2021. године, у Новом Саду, у више наврата неовлашћено посредовао у куповини кокаина између непознатог продавца из Новог Сада, и АА, као купца, од ког је претходно узимао новац у износима од 50 до 60 евра, којем је додавао свој новац, којим је потом од НН продавца куповао опојну дрогу кокаин у количинама од 1 до 5 грама и за АА и за себе.

Куповина опојне дроге за другог, у конкретном случају за АА, недвосмислено представља неовлашћено посредовање у куповини опојних дрога, што је радња извршења кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ за коју је окривљени и оглашен кривим, па је за постојање овог кривичног дела и правну квалификацију, без значаја околност што је окривљени исту прилику користио да кокаин купи и за личне потребе и то што је кокаин, према изреци пресуде, конзумирао заједно са АА.

Сходно наведеном, Врховни касациони суд налази да се у радњама окривљеног Илије Аничиха, описаним у изреци другостепене пресуде, стичу сва законска обележја кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ, па се самим тим не може радити о кривичном делу из члана 247. став 1. КЗ, на које бранилац окривљеног у захтеву неосновано указује.

Из свих изнетих разлога, налазећи да побијаном пресудом нису учињене повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Илије Аничиха, адвоката Милана Латиновића, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.**